

ΑΘΗΝΑ: ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

(σελίδες 50-51)

<p>Πώς διαμορφώθηκε η πόλη κράτος της Αθήνας;</p>	<p>Αρχικά αναπτύχθηκαν οικισμοί όπου υπήρχαν δυνατότητες να ζήσουν άνθρωποι: πεδιάδες - γεωργία, ορεινές περιοχές – κτηνοτροφία, εκτεταμένα παράλια - ανάπτυξη της ναυτιλίας και του εμπορίου. Αργότερα, η Αττική αποτέλεσε ενιαίο κράτος με έδρα την Αθήνα – Θησέας - <i>συνοικισμός</i>. Σε ανάμνηση του γεγονότος αυτού οι Αθηναίοι γιόρταζαν τα Παναθήναια (ή <i>Ξυνοίκεια</i>). Οι Αθηναίοι ήταν Ίωνες. Δημιούργησαν ένα μεγάλο κράτος με δύναμη και αίγλη.</p>
<p>Ποια ήταν η πολιτική οργάνωση στην Αθήνα;</p>	<p>βασιλεία→αριστοκρατία: Πρώτο πολίτευμα της Αθήνας ήταν η βασιλεία. Τελευταίος βασιλιάς: Κόδρος. Ειρηνική η μεταβολή του πολιτεύματος - και στο αριστοκρατικό πολίτευμα εξακολούθησε να υπάρχει ο θεσμός του άρχοντα-βασιλιά με αρμοδιότητες θρησκευτικού χαρακτήρα. Ο επώνυμος άρχοντας: υπεύθυνος για τη σύγκληση της Εκκλησίας του Δήμου Ο πολέμαρχος: αρμόδιος για στρατιωτικά θέματα. Οι έξι θεσμοθέτες ασχολούνταν με δικαστικά θέματα. Ο Άρειος Πάγος ήταν υπεύθυνος για την τήρηση των νόμων. Η Εκκλησία του Δήμου (συνέλευση όλων των Αθηναίων) είχε αργότερα μεγάλη σημασία.</p>
<p>Ποια κοινωνικά προβλήματα προέκυψαν; Τι ήταν το “Κυλώνειο άγος”</p>	<p>αριστοκρατία: Οι έμποροι και οι βιοτέχνες αμφισβητούσαν την εξουσία των ευγενών. Οι χρεωμένοι αγρότες απαιτούσαν κατάργηση των χρεών. Όσοι από αυτούς δεν μπορούσαν να ξεπληρώσουν τα χρέη τους γίνονταν δούλοι. 632 π.Χ.: Ο Κύλων με την υποστήριξη πολλών οπαδών του, θέλησε να πάρει την εξουσία και να γίνει τύραννος. Το κίνημά του απέτυχε και ο ίδιος δραπέτευσε στα Μέγαρα. Οι οπαδοί του, παρόλο που είχαν καταφύγει ως ικέτες στους βωμούς των θεών, θανατώθηκαν. Το γεγονός έμεινε στην ιστορία γνωστό ως «Κυλώνειο άγος». Οι Μεγαρείς κατέλαβαν τη Σαλαμίνα.</p>
<p>Ποιοι λόγοι οδήγησαν στη σύνταξη γραπτών νόμων; Ποιος κατέγραψε τους νόμους; Ήταν δίκαιοι;</p>	<p>Καθημερινά προβάλλονταν αιτήματα για την κατάργηση των χρεών και τη σύνταξη γραπτών νόμων. Οι νόμοι μέχρι τότε ήταν άγραφοι. Το γεγονός αυτό εμπόδιζε τη σωστή απονομή της δικαιοσύνης και πολλοί παραπονούνταν ότι δεν εύρισκαν το δίκιο τους. Οι ευγενείς, για να εκτονωθεί η λαϊκή δυσαρέσκεια, ανέθεσαν το 624 π.Χ. στον Δράκοντα να καταγράψει τους νόμους. Οι νόμοι του Δράκοντα, «γραμμένοι με αίμα», όπως είπαν, ήταν πολύ αυστηροί, μια προσπάθεια να επιβληθεί η τάξη και να ησυχάσει ο τόπος.</p>